

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4241

гр. София, 22.04.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в закрито заседание на 22.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

като разгледа дело номер **11125** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 ГПК, вр. чл.144 АПК.

Образувано е на основание постъпила на 21.03.2024 г. молба от адв. И. М. от САК, процесуален представител на оспорващите по настоящото дело С. В. С.; А. В. С.; К. А. И.; П. Ц. Г. и С. С. И., всички от [населено място], с искане за допълване на Решение №1752/18.03.2024 г., постановено по адм. дело №11125/2023 г. по описа на АдмС – София-град в частта му за разноските. С молбата се твърди, че в мотивите на решението съдът е определил полагащия му се хонорар за процесуално представителство, но в диспозитива на същото няма присъждане на такъв. Освен това счита, че определеното в мотивите на решението адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лева е неправилно, тъй като е бил процесуален представител на четирима оспорващи и за всеки от тях му се дължи адвокатско възнаграждение в размер на по 1000 лева. Предвид това иска решението да бъде допълнено, като ответникът бъде осъден да му заплати дължимото адвокатско възнаграждение за всеки от жалбоподателите.

Ответната страна Кмета на Район „Сердика“ - СО, ответник в основното производство, уведомен за постъпилото искане, не е изразил становище.

Съдът, като прецени молбата и наведените в нея доводи, във връзка с постановеното решение, приема следното:

С Решение №1752/18.03.2024 г., постановено по адм. дело №11125/2023 г. по описа на АдмС – София-град съдът е отменил мълчалив отказ на Кмета на район „Сердика“ - Столична община да предостави административна услуга – заверка на молба-декларация вх. №РСР23-МД94-21/06.10.2023 г. за признаване правото на собственост върху недвижим имот чрез извършване на обстоятелствена проверка по реда на чл.587 ГПК относно поземлен имот с идентификатор 68134.508.1299 по КККР, одобрени със Заповед №РД-18-53/23.11.2011 г., с адрес [населено място], район „Сердика“, [улица], с площ от 730 кв. м. и е изпратил преписка на Кмета на

район „Сердика“ – Столична община за заверка на молба – декларация вх. №РСР23-МД94-21/06.10.2023 г. за признаване правото на собственост върху недвижим имот чрез извършване на обстоятелствена проверка по реда на чл.587 ГПК относно поземлен имот с идентификатор 68134.508.1299 по КККР, одобрени със Заповед №РД-18-53/23.11.2011 г., с адрес [населено място], район „Сердика“, [улица], с площ от 730 кв. м., в седемдневен срок от влизане в сила на настоящото решение.

В мотивите на решението е прието, че по отношение на адвокатското възнаграждение, претендирано от адв. И. М. от САК, видно от представения договор за правна защита и съдействие на лист 7 от делото възнаграждение е договорено при условията на чл.38, ал.1, т.3, вр. чл.2 ЗА. Тази разпоредба регламентира безплатна правна помощ на роднини, близки или друг юрист. Алинея 2 на същия текст предвижда, че ако насрещната страна е осъдена на разноски, както е в случая, то адвокатът има право на възнаграждение, определено от съда в размер не по-нисък от предвидения в Наредбата по чл.36, ал.1 ЗА, т.е в Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. В случая видно от приложения договор за правна защита и съдействие същият е сключен на 03.10.2023 г., т.е. преди образуване на делото. Същият е изготвил жалбата и е участвал активно в производството, включително и чрез явяването си в проведеното открито съдебно заседание. Настоящото дело е административно без определен материален интерес и не попада в случаите, изброени в чл.8, ал.2 от Наредбата. За процесуално представителство, защита и съдействие по такъв вид дела ал.3 на чл.8 предвижда адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лева. Тази сума Столична община следва да бъде осъдена да му заплати. В диспозитива на решението обаче липсва произнасяне по този въпрос.

Видно от приложения договор за правна защита и съдействие, същият е сключен между петимата жалбоподатели и адв. И. М. от САК. От приложения пълномощни се установява, че всеки от тях го е упълномощил да го представлява по настоящото дело.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Молбата е депозирана в срока по чл.248, ал.1 ГПК, към който препраща разпоредбата на чл.144 АПК и от страна, която има право да иска допълване на акта в частта му за разноските. Съобщение за изготвеното решение молителят е получил на 20.03.2024 г. В същото е посочено, че подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му. Съгласно чл.248, ал.1 ГПК искането за изменение на решението в частта за разноските може да се направи в срока за обжалване, когато същото е обжалваемо. Искането е постъпило на 21.03.2024 г., при което същото се явява подадено в срок. Предвид изложеното съдът счита, че искането е допустимо. Разгледано по същество, същото е частично основателно по следните съображения:

Както е прието и в мотивите на решението, чието допълване се иска, при позитивния по същество за оспорващите краен резултат и след като ответникът е осъден за разноски, съобразно разпоредбата на чл.36, ал.2 от ЗА представлявалият ги адвокат, с когото имат сключен договор за правна защита и съдействие при условията на чл.38, ал.1, т.3, вр. чл.2 от ЗА има право на възнаграждение. Относно размера на същото е предвидено, че не следва да е в размер не по-нисък от предвидения в Наредбата по чл.36, ал.1 ЗА, т.е в Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Приложимия към настоящото производство чл.8, ал.3 от Наредба №1 предвижда минимално възнаграждение в размер на 1000 лева.

Настоящият съдебен състав счита, че възнаграждение именно в такъв размер следва да бъде присъдено на адв. И. М. за настоящото производство. Това е така, защото разпоредбата на чл.8 от Наредба №1 предвижда минимални размери на възнаграждението по дело, а не според броя на жалбоподателите. Т.е. по разбиране на настоящия съдебен състав възнаграждението по чл.38, ал.2 ЗА следва да бъде определено и присъдено като за едно дело, а не според броя на лицата, упълномощили адвоката. Това е така и според обема на извършената работа, а именно – изготвена е една жалба и с едни и същи действия адвокатът е участвал в производството.

Предвид това молбата за допълване на №1752/18.03.2024 г., постановено по адм. дело №11125/2023 г. по описа на АдмС – София-град в частта му за разносните е основателна до размер от 1000 лева, при което същото следва да бъде допълнено. За заплащането им следва да бъде осъдена Столична община, на чийто орган е отменен мълчаливият отказ.

Водим от гореизложеното и на основание чл.248, ал.3 ГПК, във връзка с чл.144 АПК, Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

О П Р Е Д Е Л И :

ДОПЪЛВА Решение №1752/18.03.2024 г., постановено по адм. дело №11125/2023 г. по описа на АдмС – София-град в частта му за разносните, като:

ОСЪЖДА Столична община да заплати на адв. И. М. от САК сумата от 1000 /хиляда/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 03.10.2023 г. за завеждане и процесуално представителство по настоящото административно дело №11125/2023 г. по описа на АССГ на оспорващите С. В. С.; А. В. С.; К. А. И.; П. Ц. Г. и С. С. И., всички от [населено място].

Определението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните.

На основание чл.138, ал.3 АПК препис от настоящото определение да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: